

Pääasian asianosaiset

Kantaja: B

Vastaaja: Udlændingenævnet

Tuomiolauselma

Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisen assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 13 artiklaa on tulkittava siten, että kansallinen toimenpide, jolla ikärajaa sille, että vastaanottavan jäsenvaltion alueella laillisesti oleskelevan turkkilaisen työntekijän lapsi voi jättää perheen yhdistämistä koskevan hakemuksen, lasketaan 18:sta 15 vuoteen, on tässä määräyksessä tarkoitettu ”uusi rajoitus”. Tällainen rajoitus voidaan kuitenkin perustella asianomaisten kolmansien maiden kansalaisten onnistuneen kotoutumisen varmistamisen päämäärällä, kunhan rajoituksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi.

(¹) EUVL C 348, 19.10.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 2.9.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d’appel de Mons – Belgia) – TP v. Institut des Experts en Automobiles

(Asia C-502/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sijoittautumisvapaus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Ammattipätevyyden tunnustaminen – Direktiivi 2005/36/EY – 5 artiklan 2 kohta – Jäsenvaltioon sijoittautunut autoasiantuntija, joka siirtyy vastaanottavan jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen väliaikaisesti ja satunnaisesti ammattiaan – Vastaanottavan jäsenvaltion, johon hän oli aiemmin sijoittautunut, ammatillisen järjestön kieltäytyminen kirjaamasta häntä väliaikaisten ja satunnaisten palvelujen tarjoamisen rekisteriin – Väliaikaisen ja satunnaisten palvelujen tarjoamisen käsite)

(2021/C 462/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d’appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TP

Vastaaja: Institut des Experts en Automobiles

Tuomiolauselma

Ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 20.11.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU, 5 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä mainitussa säännöksessä tarkoitettua vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännölle – sellaisena kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset sitä tulkitsevat –, jossa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle ammatinharjoittajalle ei anneta mahdollisuutta harjoittaa väliaikaisesti ja satunnaisesti ammattiaan vastaanottavan jäsenvaltion alueella sillä perusteella, että kyseisellä ammatinharjoittajalla oli aiemmin toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa, että hänen tarjoamiinsa palveluihin liittyy tiettyä toistuvuutta tai että hän on hankkinut itselleen kyseisessä jäsenvaltiossa tietyn infrastruktuurin, kuten työhuoneen.

(¹) EUVL C 35, 1.2.2021.